

Abrogat(ă) de Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 21 noiembrie 1994

privind armonizarea legislaiei statelor membre referitoare la transporturile rutiere de mrfuri periculoase (94/55/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere tratatul de instituire a Comunitii Europene, în special art. 75,

având în vedere propunerea Comisiei⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic i Social⁽²⁾, acionând în conformitate cu procedura stabilit în art. 189 c al Tratatului⁽³⁾,

(1) JO C 17, 20.01.1994, p. 6.

(2) JO C 195, 18.07.1994, p. 15.

(3) Avizul Parlamentului European din 3 mai 1994 (JO C 205, 25.07.1994, p. 54), poziia comun a Consiliului din 19 septembrie 1994 (JO C 301, 27.10.1994, p. 25) i decizia Parlamentului European din 17 noiembrie 1994 (nepublicat înc în Jurnalul Oficial).

(1) Întrucât, de-a lungul anilor, transportul rutier de mrfuri periculoase, atât naional, cât i internaional, a crescut în mod semnificativ, contribuind la creterea pericolelor în cazul unui accident;

(2) Întrucât toate statele membre, cu excepia Irlandei, sunt pri contractante ale Acordului european privind transportul rutier internaional de mrfuri periculoase (ADR), a crui sfer de cuprindere geografic se extinde dincolo de Comunitate i care stabilete reguli uniforme pentru transportul rutier internaional în siguran al mrfurilor periculoase; întrucât, aadar, este de dorit ca aceste reguli s se extind i asupra traficului naional pentru a se armoniza în întreaga Comunitate condiile în care sunt transportate mrfurile periculoase pe osele;

(3) Întrucât nici una din legile comunitare nu cuprinde tot ansamblul msurilor necesare pentru asigurarea transportului în siguran a mrfurilor periculoase i msurile naionale respective variaz de la un stat membru la altul; întrucât aceste discrepane reprezint un obstacol în calea liberei prestri a serviciilor de transport i, mai mult, a liberei circulaiei a vehiculelor i a echipamentelor de transport; întrucât, pentru a se depi acest obstacol, trebuie s se defineasc reguli uniforme aplicabile transportului intra-comunitar în ansamblul su;

(4) Întrucât o aciune de asemenea natur trebuie efectuat la nivelul Comunitii pentru a se asigura consecvena cu alte legi comunitare, pentru a garanta un grad satisfctor de armonizare în vederea facilitrii liberei circulaiei a mrfurilor i a serviciilor i pentru a asigura un nivel înalt de siguran pentru operaiunile de transport naional i internaional;

(5) Întrucât prevederile prezentei directive nu aduc atingere angajamentelor luate de Comunitate i de statele membre ale acesteia, în conformitate cu scopurile stabilite prin Agenda 21, Capitolul 19 la conferina Unced din iunie 1992 de la Rio de Janeiro, de a face eforturi în vederea armonizrii viitoare a sistemelor de clasificare a substanelor periculoase;

(6) Întrucât nici o legislaie specific a Comunitii nu reglementeaz în prezent condiile de siguran în care trebuie s se transporte agenii biologici i microorganisme modificate genetic prevzute prin Directivele Consiliului 90/219 /CEE⁽¹⁾, 90/220/CEE⁽²⁾ i 90/679/CEE⁽³⁾;

(1) JO L 117, 08.05.1990, p. 1.

(2) JO L 117, 08.05.1990, p. 15.

(3) JO L 374, 31.12.1990, p. 1.

(7) Întrucât prezenta directiv ine seama de alte politici comunitare în domeniul securitii muncitorilor, al construciei vehiculelor i al proteciei mediului;

- (8) întrucât statele membre au în continuare libertatea de a reglementa orice operațiune pentru transportul substanelor periculoase efectuat pe teritoriul lor de către un vehicul care nu se supune prevederilor directivei, indiferent de locul unde este înmatriculat vehiculul;
- (9) întrucât statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a aplica reglementările specifice de circulație rutieră pentru transportul mrfurilor periculoase pe teritoriile lor;
- (10) întrucât statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a-i menține cerințele de control al calității în ceea ce privește anumite operațiuni de transport național până când Comisia raportează Consiliului asupra acestor chestiuni;
- (11) întrucât prevederile ADR autorizează încheierea unor acorduri de derogare de la acestea și întrucât numărul mare de acorduri încheiate pe cale bilaterală între statele membre împiedică libera prestare a serviciilor de transport pentru mrfuri periculoase; întrucât includerea dispozițiilor necesare în anexele la prezenta directivă ar trebui să excludă nevoia unor astfel de derogări; întrucât ar trebui stabilit o perioadă de tranziție în timpul creia statele membre să poată continua aplicarea acordurilor existente între ele;
- (12) întrucât este necesar să se transpună în legislația comunitară prevederile ADR, inclusiv cerințele referitoare la construcția vehiculelor care transportă mrfuri periculoase; întrucât, în acest context, trebuie să se prevadă o perioadă de tranziție, în așa fel încât statele membre să poată menține temporar anumite dispoziții naționale specifice cu privire la cerințele de construcție pentru vehiculele înmatriculate pe plan național;
- (13) întrucât trebuie să fie folosite procedurile de informare existente în domeniul propunerilor legislative naționale înrudite, pentru a se mări transparența pentru toți agenții economici;
- (14) întrucât, în ceea ce privește transporturile naționale, statele membre trebuie să-și păstreze dreptul de a aplica regulile conforme cu recomandările multimodale ale Naiunilor Unite privind transportul mrfurilor periculoase, în măsura în care ADR nu este încă armonizat cu aceste reguli, al căror scop este să faciliteze transportul intermodal al mrfurilor periculoase;
- (15) întrucât statele membre trebuie să aibă posibilitatea să reglementeze sau să interzică transportul rutier al anumitor mrfuri periculoase pe teritoriile lor, dar numai pentru alte motive decât cele de siguranță a transportului; întrucât, în acest context, statele membre pot să-și păstreze dreptul de a impune, în cazul anumitor transporturi de substanțe foarte periculoase, utilizarea transportului feroviar sau pe căi navigabile interioare sau să mențină un ambalaj foarte specific pentru anumite substanțe foarte periculoase;
- (16) întrucât în scopul prezentei directive statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a aplica reguli mai stricte sau mai blânde anumitor operațiuni de transport desfășurate pe teritoriile lor de către vehiculele înmatriculate acolo;
- (17) întrucât armonizarea condițiilor trebuie să țină seama de circumstanțele naționale specifice și, din acest motiv, dispozițiile prezentei directive trebuie să fie suficient de flexibile, oferind statelor membre posibilitatea de a acorda anumite derogări; întrucât aplicarea noilor evoluții tehnologice și industriale nu trebuie să fie împiedicată și trebuie să se prevadă derogări temporare în acest scop;
- (18) întrucât vehiculelor înmatriculate în statele terțe trebuie să li se permit să efectueze transporturi internaționale pe teritoriile statelor membre dacă respectă ADR;
- (19) întrucât trebuie să existe posibilitatea de adaptare rapidă a prezentei directive la progresul tehnic, pentru a se ține seama de noile prevederi încorporate în ADR și pentru a se decide asupra aplicării și punerii în practică a măsurilor de urgență în caz de accidente sau incidente; întrucât trebuie creat un comitet în acest scop și se impune elaborarea unei proceduri pentru o cooperare strânsă cu statele membre și cu Comisia în cadrul acestui comitet;
- (20) întrucât anexele la prezenta directivă conțin prevederi care acoperă pregătirea profesională a anumitor conducători auto de pe vehiculele care transportă mrfuri periculoase pe cale rutieră; întrucât, aadar, Directiva Consiliului 89/684/CEE din 21 decembrie 1994, cu privire la pregătirea profesională pentru anumiți conducători auto de pe vehiculele ce transportă mrfuri periculoase pe căile rutiere⁽¹⁾, ar trebui abrogată,

ADOPT PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare, definiții și dispoziții generale

Articolul 1

1. Dispozițiile prezentei directive se aplică transportului rutier de mrfuri periculoase în interiorul statelor membre sau între acestea. Ea nu se aplică la transportul de mrfuri periculoase cu vehicule aparținând forțelor armate sau aflate în responsabilitatea acestora.

2. Prezenta directivă nu aduce atingere, totuși, dreptului statelor membre de a fixa, cu respectarea legislației comunitare, cerințe privind:

(a) transportul național și internațional de mrfuri periculoase pe teritoriile lor, efectuat cu vehicule care nu intră sub incidența prezentei directive,

(b) reglementările de circulație rutieră specifice transportului național și internațional de mrfuri periculoase;

(c) controalele de calitate efectuate la întreprinderi, în conformitate cu standardele ISO 9001 și 9002, atunci când efectuează operațiuni de transport naționale care implică:

(i) substanțe explozive și articole din clasa 1, când cantitatea de substanță explozivă conținută de fiecare unitate de transport depășește:

- 1.000 kg pentru diviziunea 1.1 sau
- 3.000 kg pentru diviziunea 1.2 sau
- 5.000 kg pentru diviziunile 1.3 și 1.5;

(ii) următoarele substanțe foarte periculoase, în cisterne sau în rezervoare de cisternă cu o capacitate totală de peste 3.000 de litri:

- substanțe din clasa 2

-> gaze clasificate ca (at)

(bt)

(b)

(ct)

(c)

-> gaze lichefiate răcite adânc, de 7° (b) și 8° (b),

- substanțe din clasele 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 și 8

-> neprevzute la (b) sau (c) în aceste clase, sau

-> prevzute la (b) sau (c), dar având un cod de pericolozitate format din trei sau mai multe cifre semnificative (fără nici un zero);

(iii) următoarele ambalaje din clasa 7 (materiale radioactive): ambalaje de materiale fisibile, ambalaje de tip B (U), ambalaje de tip B (M).

Domeniul de aplicare a dispozițiilor naționale referitoare la aceste cerințe nu poate fi extins.

Dacă măsuri similare devin obligatorii prin dispozițiile comunitare, prevederile în cauză încetează să se aplice.

Înainte de 31 decembrie 1998 Comisia va înainta Consiliului un raport de evaluare a aspectelor de securitate acoperite prin prezenta dispoziție, împreună cu o propunere corespunzătoare în vederea meninerii sau abrogării ei.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

- "ADR" reprezintă Acordul european privind transportul rutier de mrfuri periculoase, încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, cu amendamentele aferente,
- "vehicul" reprezintă orice fel de autovehicul destinat folosirii pe calea rutieră, care este complet sau incomplet, având cel puțin patru roți o viteză maximă proiectată de peste 25 km/or și remorcile acestuia, cu excepția vehiculelor care circulă pe apă, a tractoarelor agricole și forestiere și a tuturor echipamentelor mobile,
- "mrfuri periculoase" reprezintă acele substanțe și articole al căror transport pe cale rutieră este interzis sau autorizat numai în anumite împrejurări de anexele A și B la prezenta directivă,
- "transport" reprezintă orice operațiune de transport rutier efectuat de un vehicul integral sau parțial pe cale rutieră publică de pe teritoriul unui stat membru, inclusiv activitatea de încărcare și descărcare, acoperite prin anexele A și B, fără a aduce atingere reglementărilor stabilite prin legile statelor membre referitoare la răspunderea legată de aceste operațiuni.

Nu este inclus transportul efectuat integral în perimetrul unei zone închise.

Articolul 3

1. Fără a se aduce atingere art. 6, mrfurile periculoase al căror transport este interzis prin Anexele A și B la prezenta directivă nu vor fi transportate pe cale rutieră.
2. Cu excepția cazurilor în care prezenta directivă stipulează altfel, transportul altor mrfuri periculoase enumerate în Anexa A este autorizat în cazul în care respectă condițiile impuse prin Anexele A și B, în special în ceea ce privește:
 - (a) ambalajul și etichetarea mrfurilor în cauză; și
 - (b) construcția, echipamentul și exploatarea corespunzătoare a vehiculului care transportă mrfurile în cauză.

CAPITOLUL II

Derogări, restricții și scutiri

Articolul 4

Numai în scopul operațiunilor de transport național efectuate de vehicule înmatriculate pe teritoriul său, fiecare stat membru poate să păstreze acele prevederi ale legislației naționale privind transportul mrfurilor periculoase pe cale rutieră care sunt în conformitate cu recomandările ONU privind transportul de mrfuri periculoase, până când Anexele A și B la prezenta directivă vor fi revizuite în așa fel încât să reflecte aceste recomandări. Statele membre respective informează Comisia în mod corespunzător.

Articolul 5

1. Fără a se aduce atingere legislației comunitare, în special în privința accesului la piață, fiecare stat membru își va păstra dreptul - strict pentru alte rațiuni decât cele de siguranță pe perioada transportului, cum ar fi rațiuni de securitate națională sau de protecție a mediului de a reglementa sau de a interzice transportul anumitor mrfuri periculoase pe teritoriul său.

2. Toate regulile impuse de un stat membru vehiculelor care efectuează un transport internațional prin teritoriul său și autorizate prin marginalul 10 599 al Anexei B sunt limitate ca domeniu pe plan local, se aplică atât transportului național, cât și internațional și nu dau naștere nici unei discriminări.

3. (a) Cu excepția cerințelor de construcție fiecare stat membru poate aplica dispoziții mai stricte în privința transportului efectuat cu vehicule înmatriculate sau puse în circulație pe teritoriul său.

(b) Statele membre pot păstra totuși prevederile specifice naționale privind centrele de greutate ale vehiculelor cisternă înmatriculate pe teritoriul lor, până când va fi eventual amendat marginalul 211 128 al anexei B la prezenta directivă, dar în nici un caz după 31 decembrie 1998.

4. Dacă un stat membru consideră că dispozițiile aplicabile privind siguranța sunt insuficiente pentru a limita pericolele implicate de transport în cazul unui accident sau incident și dacă există nevoie urgentă de a se întreprinde acțiuni, el informează Comisia, în stadiul de planificare, despre măsurile pe care îi propune să le ia. Acționând în conformitate cu procedura stabilită în art. 9, Comisia decide dacă aplicarea acestor măsuri poate fi autorizată și stabilite durata lor.

5. Statele membre pot menține toate dispozițiile naționale aplicabile la 31 decembrie 1996 în ceea ce privește:

- transportul substanelor din clasa 1.1,
- transportul gazelor toxice, instabile și/sau inflamabile din clasa 2,
- transportul substanelor care conțin dioxin sau furan,
 - transportul în cisterne sau rezervoare cisternă a peste 3.000 litri a lichidelor din clasele 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 sau 8, care nu apar sub (b) sau (c) în aceste clase.

Aceste dispoziții se pot referi numai la:

- interzicerea unor astfel de operațiuni de transport rutier dacă ele pot fi efectuate pe calea ferată sau pe cile navigabile interioare,
- cerința de a se urma anumite trasee preferențiale,
- orice alte dispoziții referitoare la ambalarea substanelor care conțin dioxin sau furan.

Aceste dispoziții nu pot fi extinse și nici însprite. Statul membru comunică aceste dispoziții naționale Comisiei, care va informa în mod corespunzător celelalte state membre.

Articolul 6

1. Fiecare stat membru poate autoriza transportul rutier pe teritoriul său al marfurilor periculoase clasificate, ambalate și etichetate în conformitate cu cerințele internaționale ale transportului maritim sau aerian, ori de câte ori operațiunea de transport implică o călătorie pe mare sau pe cile aeriene.

2. Dispozițiile din Anexele A și B referitoare la limba utilizată în marcasele și documentația relevantă nu se aplică operațiunilor de transport limitate la teritoriul unui singur stat membru. Statele membre pot să autorizeze folosirea altor limbi decât cele prevăzute în anexe pentru operațiunile de transport efectuate pe teritoriul lor.

3. Pe teritoriul său, fiecare stat membru poate să autorizeze utilizarea unor vehicule construite înainte de 1 ianuarie 1997, care nu respectă prevederile prezentei directive, dar au fost construite în conformitate cu cerințele naționale în vigoare la 31 decembrie 1996, cu condiția ca aceste vehicule să fie menținute la nivelele necesare de siguranță.

4. Fiecare stat membru poate să mențină dispozițiile legislației naționale în vigoare la 31 decembrie 1996 cu privire la construcția, utilizarea și condițiile de transport ale noilor recipiente în sensul marginalului 2 212 al Anexei A și a noilor cisterne care nu sunt în conformitate cu cerințele prevăzute la Anexele A și B, până când la aceste anexe se vor

aduga referiri, cu același caracter de obligativitate ca și prevederile prezentei directive, cu privire la standardele de construcție și utilizare a cisternelor și recipientelor și în orice caz numai până la 31 decembrie 1998. Recipientele și cisternele construite înainte de 1 ianuarie 1999 și menținute la nivelele de siguranță cerute pot continua să fie folosite în condițiile inițiale.

5. Fiecare stat membru poate să mențină dispozițiile naționale, altele decât cele stipulate în anexele A și B, cu privire la temperatura de referință pentru transportul pe teritoriul său al gazelor lichefiate sau al amestecurilor de gaze lichefiate, până când sunt încorporate în standardele europene dispozițiile cu privire la temperaturile de referință corespunzătoare pentru zonele climatice respective și până când la anexele A și B sunt adugate referiri la aceste standarde.

6. Fiecare stat membru poate permite utilizarea, pentru transportul pe teritoriul său, a ambalajelor construite, dar ne-certificate în conformitate cu ADR, înainte de 1 ianuarie 1997, cu condiția ca aceste ambalaje să prezinte data fabricației și să fie capabile să treacă testele stabilite de legislația națională în vigoare la 31 decembrie 1996 și cu condiția ca aceste ambalaje să fie menținute la nivelele de securitate relevante (inclusiv testarea și inspectarea atunci când se impune), în conformitate cu următoarea schemă: recipientele metalice medii pentru transportul în vrac și butoaiile de metal cu o capacitate de peste 50 de litri, timp de maximum 15 ani de la data fabricării lor; alte ambalaje de metal și toate ambalajele de plastic, maximum cinci ani de la data fabricării lor, dar nu mai târziu de 31 decembrie 1998.

7. Până la 31 decembrie 1998 fiecare stat membru poate permite transportul pe teritoriul său al anumitor mrfuri periculoase ambalate înainte de 1 ianuarie 1997, cu condiția ca mrfurile să fie clasificate, ambalate și etichetate în conformitate cu cerințele legislației naționale în vigoare înainte de 1 ianuarie 1997.

8. Pentru operațiunile de transport efectuate pe teritoriul său de către vehiculele înmatriculate în acel teritoriu, fiecare stat membru poate menține prevederile legislației naționale în vigoare la 31 decembrie 1996 cu privire la afișarea unui cod de acțiune de urgență în locul numărului de identificare a pericolului prevăzut în Anexa B.

9. După ce a consultat Comisia, fiecare stat membru poate să mențină prevederi mai puțin stricte decât cele prevăzute la Anexele A și B la prezenta directivă pentru transportul în interiorul teritoriului său a unor cantități mici din anumite mrfuri periculoase, cu excepția substanțelor care au o radioactivitate de nivel mediu sau înalt.

10. Cu condiția să nu se compromită siguranța, statele membre pot acorda derogări temporare de la Anexele A și B, în scopul efectuării pe teritoriul lor a încercărilor necesare înainte de amendarea acestor anexe, pentru a le adapta la evoluțiile tehnologice și industriale. Comisia va fi informată în legătură cu aceasta și va informa în mod corespunzător celelalte state membre.

O derogare temporară, convenită între autoritățile competente ale statelor membre pe baza marginalelor 2 010 și 10 602 din Anexele A și B, ia forma unui acord multilateral propus tuturor autorităților competente ale statelor membre de către autoritatea care ia inițiativa în privința acordului. Comisia este informată în mod corespunzător.

Orice derogare de felul celor menționate în primul și al doilea paragraf se aplică fără discriminare pe bază de naționalitate sau loc de stabilire a expeditorului, transportatorului sau destinatarului; ele pot dura maximum cinci ani și nu se pot reînnoi.

11. Fiecare stat membru poate autoriza transporturi ad hoc de mrfuri periculoase care sunt fie interzise prin Anexele A și B, fie efectuate în condiții diferite față de cele stabilite în Anexele A și B.

12. Fără a se aduce atingere alin. (2), fiecare stat membru poate să aplice, cel târziu până la 31 decembrie 1998, acordurile existente cu alte state membre care respectă ADR, fără discriminare pe bază de naționalitate sau loc de stabilire a expeditorului, transportatorului sau destinatarului. Orice altă derogare autorizată de marginalele 2 010 și 10 602 ale Anexelor A și B trebuie să fie conform cu alin. (10).

Articolul 7

În funcție de dispozițiile naționale sau comunitare cu privire la accesul la piață, vehiculele înmatriculate sau puse în circulație în statele terestre sunt autorizate să efectueze transporturi internaționale de mrfuri periculoase în cadrul Comunității dacă transporturile în cauză respectă ADR.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Articolul 8

Amendamentele necesare pentru adaptarea Anexelor A i B la progresul științific i tehnic în domeniile prevzute prin prezenta directiv, pentru a ine seama de amendamentele la anexele ADR, sunt adoptate în conformitate cu procedura stabilit în art. 9.

Articolul 9

1. Comisia este asistat de un comitet pentru transportul mrfurilor periculoase, numit în continuare "Comitetul", care este format din reprezentanți ai statelor membre i este condus de un reprezentant al Comisiei.
2. Reprezentantul Comisiei prezint Comitetului proiectul msurilor care urmeaz s fie luate. Comitetul îi prezint avizul asupra proiectului într-un interval de timp pe care preedintele îl poate fixa în conformitate cu urgena chestiunii. Avizul este emis de majoritatea stabilit în art. 148 alin. (2) al Tratatului, în cazul deciziilor pe care Consiliul este chemat s le adopte ca urmare a unei propuneri din partea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre din cadrul Comitetului sunt ponderate în modul stabilit în acel articol. Preedintele nu voteaz.
3. (a) Comisia adopt msurile avute în vedere dac acestea sunt în conformitate cu avizul Comitetului.

(b) Dac msurile examinate nu sunt în conformitate cu avizul Comitetului sau dac nu se emite nici un aviz, Comisia prezint fr întârziere Consiliului o propunere în legtur cu msurile ce urmeaz a fi luate. Consiliul acioneaz prin majoritate calificat.

Dac în termen de trei luni de la data sesizrii sale Consiliul nu acioneaz, Comisia adopt msurile propuse.

Articolul 10

1. Statele membre pun în vigoare, înainte de 1 ianuarie 1997, legile, reglementările i dispozițiile administrative necesare pentru respectarea prezentei directive. Ele informeaz apoi Comisia în legtur cu aceasta.

Când statele membre adopt aceste msuri, ele includ referiri la publicarea lor oficial sau sunt însoite de astfel de referiri. Statele membre stabilesc modul în care se fac aceste referiri.
2. Statele membre comunic Comisiei textele principalelor prevederi din legislaia naional pe care o adopt în domeniul reglementat de prezenta directiv.

Articolul 11

1. Directiva 89/684/CEE este abrogat prin prezenta directiv, începând cu termenul limit al transpunerii prezentei directive în legislaia naional.
2. Certificatele provizorii emise de statele membre în conformitate cu art. 4 alin. (2) al prezentei directive pentru transportul naional rmân valabile numai pân la 31 decembrie 1996. Certificatele emise în conformitate cu art. 4 alin. (4) al prezentei directive pot fi folosite în continuare pân la sfârșitul perioadei lor de valabilitate, dar nu mai târziu de 1 iulie 1997 pentru mrfurile periculoase transportate în cisterne sau pentru explozibili i nu mai târziu de 1 ianuarie 2000 pentru celelalte mrfuri periculoase.

Articolul 12

Prezenta directiv se adreseaz statelor membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 noiembrie 1994.

Pentru Consiliu,
Preedintele,
M. WISSMANN

ANEXA A

Marginalele 2.000 - 3.999 ale Anexei A la Acordul european privind transportul rutier internațional de mărfuri periculoase (ADR), în vigoare de la 1 ianuarie 1995, cu observația că termenul "stat membru" înlocuiește termenul "parte contractant".

NB: Versiunile în limbile oficiale ale Comunității sunt publicate imediat după elaborarea unui text centralizat și definitivarea traducerilor.

ANEXA B

Marginalele 10.000 - 260.000 ale Anexei B la Acordul european privind transportul rutier internațional de mărfuri periculoase (ADR), în vigoare de la 1 ianuarie 1995, cu observația că termenul "stat membru" înlocuiește termenul "parte contractant".

NB: Versiunile în limbile oficiale ale Comunității sunt publicate imediat după elaborarea unui text centralizat și definitivarea traducerilor.